

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ
KÖZLEMÉNYEK

BIZOTTSÁG

A Bizottság közleménye az 1/2003/EK tanácsi rendelet 7. és 23. cikke szerint kartellügyekben
hozott határozatok elfogadása érdekében folytatott vitarendezési eljárások lefolytatásáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2008/C 167/01)

1. BEVEZETÉS

1. E közlemény az EK-Szerződés 81. cikkének⁽¹⁾ a kartellügyekre⁽²⁾ történő alkalmazása céljából indított eljárások lefolytatása során való együttműködés jutalmazásának keretét állapítja meg. A vitarendezési eljárás lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy ugyanazon források felhasználásával több esetben is foglalkozzon, amely erősíti a hatékony és idejében történő bizottsági büntetés alkalmazásához fűződő közérdeket, s egyúttal fokozza az intézkedések általános elrettentő hatását. A közleményben tárgyalt együttműködés nem azonos a bizottsági vizsgálat megindítását vagy előmozdítását célzó önkéntes bizonyítékszolgáltatással, amelyet a kartellügyek esetében a bíróságok alóli mentességről és a bíróságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény⁽³⁾ (a továbbiakban engedékenységi közlemény) szabályoz. Amennyiben a vállalkozások által felajánlott együttműködés mindkét bizottsági közleménynek megfelel, ennek megfelelően halmozottan is jutalmazható⁽⁴⁾.

2. Amennyiben az eljárásban részt vevő felek készek arra, hogy elismerjék a Szerződés 81. cikkét sértő kartellben

való részvételüket és az evvel kapcsolatos felelősségüket, az e közleményben meghatározott módon és biztosítékokkal hozzájárulhatnak a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet⁽⁵⁾ 7. és 23. cikke szerint ennek megfelelően hozott határozat elfogadásához vezető eljárás meggyorsításához. Noha a Bizottság – mint a vizsgálatot folytató hatóság és a Szerződés őre, amelyet felhatalmaztak a közösségi bíróságok által folytatott bírósági felülvizsgálatnak alávethető végrehajtási határozatok elfogadására – a közösségi jog megsértésének fennállásáról és a megfelelő szankcióról nem tárgyal, az e közleményben leírt együttműködést jutalmazhatja.

3. A Bizottság által az EK-Szerződés 81. és 82. cikke alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendelet⁽⁶⁾ megállapítja az antitröszt ügyekben folytatott eljárások lefolytatására vonatkozó gyakorlati alapszabályokat, köztük a vitarendezéses változatra alkalmazandókat is. E tekintetben a 773/2004/EK rendelet biztosítja a mérlegelési jogkört a Bizottságnak, hogy megvizsgálja a kartellügyekben a vitarendezési eljárás lehetőségét, s ugyanakkor biztosítja, hogy ne lehessen a feleket kötelezni a vitarendezési eljárás választására.

4. A közösségi versenyjog hatékony végrehajtása összeegyeztethető a felek védelemhez való jogának teljes tiszteletben tartásával, amely olyan alapvető közösségi jogi elv, amelyet minden körülmények között tiszteletben kell tartani, különösen az esetleg bíróságokkal is járó antitröszt eljárások

(¹) A 81. cikke történő hivatkozások e szövegben kiterjednek az EGT-megállapodás 53. cikkére is, amennyiben azt a Bizottság az EGT-megállapodás 56. cikkében lefektetett szabályoknak megfelelően alkalmazza.

(²) A kartellek olyan megállapodások és/vagy összehangolt magatartások két vagy több versenytárs között, amelyek célja, hogy koordinálják a versennyel kapcsolatos magatartásukat a piacon, és/vagy befolyásolják a versenyre vonatkozó paramétereket olyan tevékenységeken keresztül, mint a vételi vagy eladási árak vagy egyéb kereskedelmi feltételek rögzítése, a termelési vagy értékesítési kvóták felosztása, a piac felosztása, beleértve az ajánlattételben való összejátszást, az import- vagy exportkorlátozásokat és/vagy más versenytársak elleni versenyellenes cselekedeteket. Az ilyen gyakorlatok az EKSZ 81. cikkének legsúlyosabb megsértései közé tartoznak.

(³) HL C 298., 2006.12.8., 17. o.

(⁴) Lásd a 33. pontot.

(⁵) HL L 1., 2003.1.4., 1. o. A legutóbb az 1419/2006/EK rendelettel (HL L 269., 2006.9.28., 1. o.) módosított rendelet.

(⁶) HL L 123., 2004.4.27., 18. o. A legutóbb a 622/2008/EK rendelettel (HL L 171., 2008.7.1., 3. o.) módosított rendelet.

során. Ebből következik, hogy a Szerződés 81. cikkének végrehajtására irányuló bizottsági eljárások lefolytatására vonatkozóan megállapított szabályoknak is biztosítaniuk kell, hogy az érintett vállalkozások, illetve vállalkozások társulásai a közigazgatási eljárás során mindvégig ténylegesen lehetőséget kapjanak a Bizottság által előterjesztett tények, kifogások és körülmények valóságértékével és jelentőségével kapcsolatos álláspontjuk kifejtésére ⁽¹⁾.

2. ELJÁRÁS

5. A Bizottság széles mérlegelés jogkört tart fenn magának egyrészt annak meghatározására, mely ügyek lehetnek alkalmasak arra, hogy felmérjék a felek vitarendezési megbeszélésekben való részvétellel kapcsolatos szándékát, másrészt pedig annak elhatározásában, hogy elindítsák vagy megszüntessék-e ezeket a megbeszéléseket, illetve hogy mindenképpen rendezzék-e a vitát. E tekintetben számításba lehet venni annak valószínűségét, vajon a várható kifogások ismeretében sikerülhet-e az érintett felekkel ésszerű határidőn belül egyetértésre jutni, figyelembe véve olyan tényezőket is, mint az érintett felek száma, a felelősség megállapításával kapcsolatosan várható, egymással ütköző álláspontok vagy a tények vitatásának mértéke stb. A vitarendezési eljárás során tapasztalt általános előrehaladás – többek között az aktában található dokumentumok nem bizalmas változatához való hozzáférés biztosításával járó terhek mértéke – fényében megvizsgálják, hatékonyabbá válna-e ezáltal az eljárás. Elképzelhető, hogy figyelembe veszik egy esetleges precedens megteremtésének lehetőségét is. A Bizottság megszüntetheti a vitarendezési megbeszéléseket, ha a felek összejártszanak annak érdekében, hogy megváltoztassanak, vagy megsemmisítsenek olyan bizonyítékokat, amik a jogsértés megállapítása, vagy annak bármely része szempontjából, illetve a kiszabandó bírság számítása szempontjából relevánsak. A jogsértés megállapításához vagy annak bármely részéhez kapcsolódó bizonyíték megváltoztatása vagy megsemmisítése súlyosbító körülménynek minősülhet, az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatás ⁽²⁾ (a továbbiakban: bírságokról szóló iránymutatás) 28. pontja értelmében, és az együttműködés hiányaként értelmezhető az engedékenységi közlemény 12. és 27. pontja értelmében. A Bizottság csak abban az esetben kezdheti meg a vitarendezési megbeszéléseket, ha az érintettek felek ezt írásban kérik.
6. Bár az eljárásban részt vevő feleknek nincs vitarendezési joguk, amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy ügy elvben alkalmas a vitarendezésre, a Bizottság az adott eljárásban részt vevő valamennyi fél esetében fel fogja mérni, hogy szándékukban áll-e a vitarendezési megoldás.
7. Az eljárásban részt vevő felek csak a Bizottság előzetes, kifejezett engedélyével közölhetik bármely joghatóság alá tartozó harmadik féllel a megbeszélések, illetve azon dokumentumok tartalmát, amelyekbe a vitarendezés érdekében tekinthettek be. Ennek megsértése magával vonhatja, hogy a Bizottság nem veszi figyelembe a vállalkozásnak a vita-

rendezési eljárás folytatására vonatkozó kérését. A fenti információk átadása továbbá, a bírságokról szóló iránymutatás 28. pontja értelmében súlyosbító körülménynek minősülhet, valamint az együttműködés hiányaként értelmezhető az engedékenységi közlemény 12. és 27. pontja értelmében.

2.1. Az eljárás megindítása és a vitarendezéssel kapcsolatos felderítő lépések

8. Amennyiben a Bizottság az 1/2003/EK rendelet 7. és/vagy 23. cikke alapján határozat elfogadását tervezi, köteles előzetesen megnevezni és mint az eljárásban részes feleket elismerni azokat a jogi személyeket, amelyekre a Szerződés 81. cikkének megsértése miatt bírságot szabhatnak ki.
9. Ezért az 1/2003/EK rendelet 11. cikkének (6) bekezdése értelmében, a fenti határozat elfogadása céljából folytatott eljárás megindítható bármely időpontban, de legkésőbb azon a napon, amelyen a Bizottság az érintett felek ellen kifogásközlést bocsát ki. A 773/2004/EK rendelet 2. cikkének (1) bekezdése továbbá úgy rendelkezik, hogy amennyiben a Bizottság megfelelőnek tartja, hogy a felmérje a felek vitarendezési megbeszéléseken való részvételi szándékát, legkésőbb azon a napon indít eljárást, amikor kiadja a kifogásközlést, illetve – amennyiben ez az időpont a korábbi – azon a napon, amelyen felkéri a feleket, hogy írásban fejezzék ki a vitarendezési megbeszéléseken való részvételi szándékukat.
10. Az 1/2003/EK rendelet 11. cikkének (6) bekezdése értelmében folytatott eljárás megindítását követően a Bizottság az egyetlen, az adott ügyben a Szerződés 81. cikkének alkalmazására hatáskörrel rendelkező versenyügyi hatóság.
11. Amennyiben a Bizottság megfelelőnek ítéli, hogy felmérje a felek vitarendezési megbeszéléseken való részvételi szándékát, a 773/2004/EK rendelet 10a. cikkének (1) bekezdése és 17. cikkének (3) bekezdése értelmében legalább kéthetes határidőt állapít meg, amelyen belül az ugyanazon eljárásban részt vevő feleknek írásban kell nyilatkozniuk, tervezik-e részvételüket a vitarendezési megbeszéléseken azzal a céllal, hogy esetleg egy későbbi időpontban vitarendezési beadványt nyújtsanak be. Ez az írásos nyilatkozat nem jelenti azt, hogy a felek elismernék, hogy jogsértésben vettek részt, illetve hogy felelősek jogsértésért.
12. Ha a Bizottság ugyanazon vállalkozáson belül két vagy több fél ellen indít eljárást, mindegyiküket tájékoztatja a Bizottság által ugyanazon vállalkozáshoz tartozóként meghatározott és az eljárásban szintén érintett további jogi személyekről. Amennyiben az érintett felek vitarendezési megbeszéléseken szándékoznak részt venni, legkésőbb a 11. pontban említett határidő lejártáig közös képviselőket kell kinevezniük, akiket megfelelően meghatalmaznak, hogy nevükben eljárjanak. A közös képviselők kinevezésének egyedüli célja a vitarendezési megbeszélések elősegítése, és semmilyen módon nem befolyásolja a jogsértésért a különböző felek által viselt felelősség megállapítását.

⁽¹⁾ A 85/76. sz., *Hoffmann-La Roche kontra Bizottság* ügy (EBHT 1979., 461. o., 9. és 11. pont).

⁽²⁾ HL C 210., 2006.9.1., 2. o.

13. A Bizottság nem köteles figyelembe venni azokat a bírságok alóli mentességre vagy bírságcsökkentésre irányuló kérelmeket, amelyeket a 11. pontban említett határidő lejárta után nyújtanak be.

2.2. A vitarendezési eljárás kezdete: a vitarendezési megbeszélések

14. Amennyiben az eljárásban részt vevő felek közül egyesek kérik a vitarendezési megbeszéléseket és teljesítik a 11. és 12. pontban említett feltételeket, a Bizottság úgy határozhat, hogy a vitarendezési eljárást a Bizottság Versenypolitikai Főigazgatósága és a vitarendezésre jelentkezők közötti kétoldalú kapcsolatok útján folytatja le.

15. A Bizottság fenntartja magának a mérlegelési jogkört, hogy minden egyes vállalkozás esetében határozzon a kétoldalú vitarendezési megbeszélések megfelelőségéről és üteméről. A 773/2004/EK rendelet 10a. cikkének (2) bekezdésével összhangban ez magában foglalja a kétoldalú vitarendezési megbeszélések rendjének és sorrendjének, valamint az információk – köztük a bizottsági iratokban a felhozni kívánt kifogások és a lehetséges bírságok megállapításához felhasznált bizonyítékok – közlése időzítésének a vitarendezési eljárásban elért általános előrehaladás figyelembevételével történő meghatározását is ⁽¹⁾. Az információkat a vitarendezési megbeszélések lefolyásának függvényében időben közlik.

16. A vitarendezési megbeszélések során az információknak a 773/2004/EK rendelet 10a. cikkének (2) bekezdése és 15. cikkének (1a) bekezdése szerinti ilyen korai időpontban történő közlése lehetővé teszi a felek számára, hogy értesüljenek az addig figyelembe vett alapvető elemekről, például az állítólagos tényekről, e tények minősítéséről, az állítólagos kartell súlyosságáról és időtartamáról, a felelősség megállapításáról, a bírságok várható mértékéről, valamint a lehetséges kifogások megállapításához felhasznált bizonyítékokról. Ezáltal a feleknek valóban módjuk nyílik arra, hogy kifejtsek álláspontjukat az ellenük felhozott lehetséges kifogásokkal kapcsolatban, valamint tájékozott döntést tudnak hozni arról, hogy a vitarendezéses utat válasszák-e. A felek kérésére a Bizottság szolgálatai – amennyiben úgy ítélik meg, hogy az adott fél e dokumentumok segítségével tudja kialakítani álláspontját a kartell működésének egy bizonyos időszaka vagy bármely más meghatározott szempontja tekintetében – biztosítják a hozzáférést az ügy aktájában az adott időpontban szereplő, valamennyi hozzáférhető dokumentum nem bizalmas változatához ⁽²⁾.

⁽¹⁾ A 773/2004/EK rendelet 10a. cikkének (2) bekezdésében a „lehetséges bírságra” történő utalás biztosítja a Bizottság szolgálati számára a lehetőséget, hogy a vitarendezési megbeszélésekben érintett feleket a bírságokról szóló iránymutatás, illetve – adott esetben – az ebben a közleményben és az engedékenységi közleményben foglalt iránymutatás értelmében tájékoztassák az ellenük kiszabható bírság várható mértékéről.

⁽²⁾ E célból a felek rendelkezésére bocsátják az ügy irataiban az adott pillanatban hozzáférhető valamennyi dokumentum listáját.

17. Amikor a vitarendezési megbeszéléseken elért előrehaladás oda vezet, hogy a lehetséges kifogások körét és a Bizottság által valószínűleg kiszabandó bírságok megközelítőleges mértékét illetően sikerül egyetértésre jutni, és a Bizottság arra az előzetes álláspontra jut, hogy az általános előrehaladás fényében van kilátás az eljárás hatékonyságának javítására, a Bizottság a vállalkozások számára egy legalább 15 munkanapos végleges határidőt biztosíthat, hogy a 773/2004/EK rendelet 10a. cikkének (2) bekezdése és 17. cikkének (3) bekezdése szerint benyújthassák végleges vitarendezési beadványukat. A határidőt indokolással ellátott kérelemre meg lehet hosszabbítani. A fenti határidő megállapítása előtt kérelemre a felek rendelkezésére kell bocsátani a 16. pontban meghatározott információkat.

18. A felek a vitarendezési eljárás ideje alatt a szabályszerű eljárással kapcsolatban esetlegesen felmerülő kérdésekkel bármikor a meghallgató tisztviselőhöz fordulhatnak. A meghallgató tisztviselő feladata biztosítani, hogy a védelemhez való jog hatékony gyakorlását tiszteletben tartsák.

19. Amennyiben az érintett felek nem nyújtanak be vitarendezési beadványt, a végleges bizottsági határozathoz vezető eljárás esetükben nem a vitarendezési eljárást szabályozó rendelkezések, hanem a 773/2004/EK rendelet általános, különösen a 10. cikke (2) bekezdésének, 12. cikke (1) bekezdésének és 15. cikke (1) bekezdésének rendelkezései alapján folytatják.

2.3. A vitarendezési megbeszélések

20. A vitarendezési eljárást választó feleknek vitarendezésre irányuló hivatalos kérelmet kell benyújtaniuk vitarendezési beadvány formájában. A 773/2004/EK rendelet 10a. cikkének (2) bekezdésében meghatározott vitarendezési beadványban a felek:

a) a vitarendezési megbeszélések kimenetelének megfelelően, a jogsértés tárgyát, esetleges végrehajtását, a főbb tényeket, ezek jogi minősítését (ideértve az adott fél szerepét is) és a jogsértésben való részvétel időtartamát illetően világosan és egyértelműen elismerik felelősségüket az összefoglalóan leírt jogsértésben való részvétellel kapcsolatban;

b) megjelölik ⁽³⁾ a bírság maximális összegét, amelyet szerintük a Bizottság ki fogja rájuk szabni, és amelyet a felek elfogadnának a vitarendezési eljárás keretében;

c) megerősítik, hogy megfelelően tájékoztatták őket a Bizottság által velük szemben felhozni kívánt kifogásokról, valamint hogy megfelelő lehetőséget kaptak, hogy a Bizottsággal közöljék álláspontjukat;

⁽³⁾ Ez a 16. és 17. pontban ismertetett megbeszélések eredményeként fog létrejönni.

- d) megerősítik, hogy a fentiekre tekintettel nem tervezik, hogy hozzáférést kérjenek az ügyirathoz, illetve hogy szóbeli meghallgatás keretében újra meghallgassák őket – kivéve abban az esetben, ha a Bizottság kifogásközlése és határozata nem tükrözné a vitarendezési beadványukban foglaltakat;
- e) beleegyeznek, hogy a kifogásközlést és az 1/2003/EK rendelet 7. és 23. cikke szerinti végleges határozatot az Európai Közösség egyik közösen meghatározott hivatalos nyelven kapják kézhez.
21. A felek által a vitarendezésre tekintettel tett elismerő és megerősítő nyilatkozatok kifejezik a felek elkötelezettségét amellet, hogy a vitarendezési eljárást követően együttműködnek az ügy gyorsított ütemben történő rendezésében. Ezeknek az elismerő és megerősítő nyilatkozatoknak azonban feltétele, hogy a Bizottság elfogadja a vitarendezési kérelmüket, ideértve a bírság előrelátható maximális összegét is.
22. A vitarendezési kérelmet a benyújtó felek csak abban az esetben vonhatják vissza egyoldalúan, ha a Bizottság nem ad helyt a vitarendezési kérelemnek, azaz először kifogásközlése, majd végül végleges határozata nem tükrözi a vitarendezési beadványban foglaltakat (e tekintetben lásd a 27. és 29. pontot). A kifogásközlés akkor tekinthető a vitarendezési beadvány jóváhagyásának, ha a 20. pont a) alpontjában említett kérdéseket illetően tükrözi a beadvány tartalmát. A végleges határozat pedig akkor tekinthető úgy, hogy tükrözi az írásos vitarendezési beadvány tartalmát, ha az abban megjelölt maximális összeget meg nem haladó bírság kiszabásáról rendelkezik.
- 2.4. Kifogásközlés és válasz**
23. A 773/2004/EK rendelet 10. cikkének (1) bekezdése szerint a végleges határozat elfogadása előtti előkészítő lépésként írásbeli kifogásközlést küldeni minden olyan félnek, akivel szemben kifogások merültek fel. A Bizottság tehát a vitarendezési eljárásban is kiad kifogásközlést ⁽¹⁾.
24. Annak érdekében, hogy a felek valóban gyakorolhassák a védelemhez való jogukat, a Bizottságnak meg kell hallgatnia a felek álláspontját az ellenük felhozott kifogásokkal és az azokat alátámasztó bizonyítékokkal kapcsolatban, mielőtt végleges határozatot hozna, és – adott esetben – előzetes elemzésének módosításával figyelembe kell vennie azokat ⁽²⁾. A Bizottságnak lehetőséget kell biztosítani, hogy ne csak elfogadhassa vagy elutasíthassa a feleknek a közigazgatási eljárás során kifejtett vonatkozó érveit, hanem az általuk előadott kérdésekben saját elemzéseket is végezzen annak érdekében, hogy a megalapozatlannak bizo-
- nyuló kifogásokat elvethesse, illetve hogy mind a tényeket illetően, mind jogi szempontból kiegészíthesse és újraértelmezje a fenntartott kifogásokkal kapcsolatos saját érveit.
25. Az érintett felek azáltal, hogy még a kifogásközlés kiküldése előtt vitarendezési beadvány formájában hivatalos vitarendezési kérelmet nyújtanak be, lehetővé teszik a Bizottság számára, hogy nem csupán a versenykorlátozó magatartásokkal és erőfölénnyel foglalkozó tanácsadó bizottsággal (a továbbiakban: tanácsadó bizottság) folytatott konzultációt vagy a végleges határozat elfogadását megelőzően ⁽³⁾, hanem már a kifogásközlés szövegezése során ténylegesen figyelembe vegye álláspontjukat ⁽⁴⁾.
26. Amennyiben a kifogásközlés tükrözi a felek vitarendezési beadványát, az érintett feleknek – a Bizottság által a 773/2004/EK rendelet 10a. cikkének (3) bekezdése és 17. cikkének (3) bekezdése szerint megállapított, legalább kéthetes határidőn belül – válaszolniuk kell annak (egyértelmű) megerősítésével, hogy a kifogásközlés megfelel az általuk benyújtott vitarendezési beadvány tartalmának, és hogy ezért továbbra is elkötelezettek a vitarendezési eljárás folytatása mellett. A fenti válasz hiányában a Bizottság megállapítja, hogy a fél nem tett eleget kötelezettségvállalásának; ilyen esetben a Bizottság és nem köteles figyelembe venni a félnek a vitarendezési eljárás folytatására irányuló kérelmét.
27. A Bizottság fenntartja a jogot, hogy olyan kifogásközlést fogadjon el, amely nem tükrözi a felek vitarendezési beadványát. Ebben az esetben a 773/2004/EK rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében, 12. cikkének (1) bekezdésében és 15. cikkének (1) bekezdésében foglalt általános rendelkezéseket kell alkalmazni. A felek által a vitarendezési beadványban adott elismerő nyilatkozatokat úgy tekintik, mintha visszavonták volna őket, és az eljárásban részt vevő egyik fél ellen sem használhatók fel bizonyítékként. Az érintett feleket tehát a továbbiakban már nem kötné az általuk benyújtott vitarendezési beadvány, és kérésükre olyan határidőt állapítanak meg számukra, amely lehetővé teszi, hogy újból előadhassák védekezésüket – ideértve az iratokhoz való hozzáférést és a szóbeli meghallgatás kérésének lehetőségét is.
- 2.5. A bizottsági határozat és a vitarendezés jutalmazása**
28. Miután a felek a kifogásközlésre adott válaszukban megerősítik elkötelezettségüket a vitarendezés mellett, a 773/2004/EK rendelet lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy – a tanácsadó bizottsággal az 1/2003/EK rendelet

⁽¹⁾ A vitarendezési eljárásban a kifogásközlésnek tartalmaznia kell az ahhoz szükséges az információkat, hogy a felek ellenőrizhessék, a kifogásközlés tükrözi-e vitarendezési beadványukat.

⁽²⁾ Az ítélkezési gyakorlattal összhangban a Bizottság határozatait csak olyan kifogásokra alapozza, amelyekkel kapcsolatban a feleknek módjuk volt álláspontjuk ismertetésére. A feleknek ezért joguk van hozzáférni a Bizottság irataihoz azzal a feltétellel, hogy tiszteltetben tartják a vállalkozások üzleti titkaik védelméhez fűződő jogos érdekeit.

⁽³⁾ E tekintetben a 622/2008/EK rendelet (2) preambulumbekzdésének szövege a következő: „(...) Az információk korai közlése lehetővé tenné az érintett feleknek, hogy a velük szemben felhozni kívánt kifogásokkal, valamint esetleges felelősségükkel kapcsolatosan kifejtsek álláspontjukat”.

⁽⁴⁾ A 773/2004/EK rendelet 11. cikke (1) bekezdésének, illetve az 1/2003/EK rendelet 27. cikke (1) bekezdésének rendelkezései értelmében.

14. cikke értelmében folytatott konzultációt követően – további eljárás lépés nélkül elfogadja az 1/2003/EK rendelet 7. és/vagy 23. cikke alapján hozott végleges határozatot. Ez különösen azt jelenti, hogy a felek – a 773/2004/EK rendelet 12. cikkének (2) bekezdésével és 15. cikkének (1a) bekezdésével összhangban – nem kérhetnek szóbeli meghallgatást vagy az iratokhoz való hozzáférést azt követően, hogy a kifogásközlés tükrözte a vitarendezési beadványukban foglaltakat.
29. A Bizottság fenntartja a jogot, hogy olyan végleges határozatot fogadjon el, amely – akár a tanácsadó bizottság által kiadott vélemény alapján, akár amiatt, hogy a Bizottság a számára e tekintetben biztosított végső határozathozatali autonómia keretében más, megfelelő megfontolásokat is figyelembe vehet – eltér a felek vitarendezési beadványát jóváhagyó kifogásközlésben kifejezett előzetes álláspontjától. Amennyiben viszont a Bizottság ezt a megoldást választja, erről értesíti a feleket, és új kifogásközlést intéz hozzájuk azért, hogy az alkalmazandó általános eljárási szabályoknak megfelelően lehetővé tegye számukra a védekezéshez való jog gyakorlását. A feleknek tehát ebben az esetben joguk lenne hozzáférni az iratokhoz, szóbeli meghallgatást kérni és válaszolni a kifogásközlésre. A felek által a vitarendezési beadványban adott elismerő nyilatkozatokat úgy tekintik, mintha visszavonták volna őket, és az eljárásban részt vevő egyik fél ellen sem használhatók fel bizonyítékként.
30. A bíróság végleges összegét egy adott ügyben az a bizottsági határozat állapítja meg, amely az 1/2003/EK rendelet 7. cikke szerint a jogsértést, illetve 23. szerint a bírságot megállapítja.
31. A Bizottság gyakorlatával összhangban a végleges határozatban feltüntetik, ha a közigazgatási eljárás során egy vállalkozás e közlemény értelmében együttműködött a Bizottsággal, hogy magyarázatot adjanak a bírság mértékére.
32. Amennyiben a Bizottság úgy dönt, hogy e közlemény keretében a vitarendezésért megjutalmazza valamelyik felet, a kiszabandó bírság összegét 10 %-kal csökkenti, miután az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatásra tekintettel alkalmazta a 10 %-os felső határértéket⁽¹⁾. A bírásznak az elrettentő hatás érdekében alkalmazott speciális növelése⁽²⁾ nem haladhatja meg a kétszeres szorzót.
33. Ha a rendezett ügynek engedékenységi kérelmet benyújtók is részes felei, esetükben a vitarendezésért kapott bírságcsökkentés hozzáadódik az engedékenységi jutalom összegéhez.
34. E közleményt minden, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzététele idején vagy azt követően folyamatban lévő ügyre alkalmazni kell.
35. A vitarendezési beadványokhoz hozzáférést csak a kifogásközlések azon címzettjei részére hagynak jóvá, akik nem kértek vitarendezést, feltéve hogy vállalják – a nevükben hozzáférést kapott jogi tanácsadójukkal együtt –, hogy nem készítenek mechanikus vagy elektronikus másolatot a vitarendezési beadványokról, amelyekhez hozzáférést kaptak, és biztosítják, hogy a vitarendezési beadványról kapott információt kizárólag az érintett eljárásban szóban forgó közösségi versenyszabályok alkalmazása érdekében folytatott bírósági vagy közigazgatási eljárások céljára használják fel. Más résztvevők, például a panaszosok nem kapnak hozzáférést a vitarendezési beadványokhoz.
36. Az ilyen információ felhasználását más célra az eljárás során az engedékenységi közlemény 12. és 27. pontja szerint az együttműködés hiányának kell tekinteni. Amennyiben ilyen nem engedélyezett felhasználásra kerül sor az után, hogy az eljárás során a Bizottság már elfogadta a tiltó határozatot, a Bizottság a közösségi bíróságok előtt folyó bármely eljárásban kérheti a Bíróságtól a felelős vállalkozás számára kiszabott bírság megnövelését. Amennyiben az információt bármikor ettől eltérő célra használják fel külső jogász bevonásával, a Bizottság bejelentheti az esetet a külső jogász kamarájánál, fegyelmi eljárás indítása céljából.
37. A közlemény értelmében készített vitarendezési beadványokat csak a tagállamok versenyhatóságainak fogják átadni az 1/2003/EK rendelet 12. cikke értelmében, feltéve, hogy a hálózati együttműködésről szóló közleményben⁽³⁾ megállapított feltételeknek megfelelnek és a fogadó versenyhatóság által biztosított felfedés elleni védelem egyenértékű a Bizottság által biztosított védelemmel.
38. A kérelmező kérésére a Bizottság elfogadhatja a vitarendezési beadványok szóbeli benyújtását. A szóbeli vitarendezési beadványokat a Bizottság irodájában rögzítik és átirat készül róluk. Az 1/2003/EK rendelet 19. cikkével, valamint a 773/2004/EK rendelet 3. cikkének (3) bekezdésével és 17. cikkének (3) bekezdésével összhangban a szóbeli vitarendezési beadványt benyújtó vállalkozásoknak megadják a lehetőséget, hogy műszaki szempontból ellenőrizhessék a Bizottság irodájában rendelkezésre álló felvétel pontosságát, és haladéktalanul helyesbíthessék szóbeli vitarendezési beadványuk lényegét, illetve pontosíthassák a belőle készült átiratot.
39. A Bizottság és az EU tagállamainak bíróságai között az EK-Szerződés 81. és 82. cikkének alkalmazása terén folytatott együttműködésről szóló bizottsági közlemény⁽⁴⁾ rendelkezéseinek megfelelően a Bizottság csak az érintettek beleegyezésével továbbítja a vitarendezési beadványokat a nemzeti bíróságoknak.
40. A Bizottság úgy véli, hogy az e közleménnyel összefüggésben kapott dokumentumok és írásos vagy rögzített nyilatkozatok (köztük a vitarendezési beadványok)

3. ÁLTALÁNOS MEGFONTOLÁSOK

34. E közleményt minden, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzététele idején vagy azt követően folyamatban lévő ügyre alkalmazni kell.

⁽¹⁾ HL C 210., 2006.9.1., 2. o.

⁽²⁾ A bírságokról szóló iránymutatás 30. pontja.

⁽³⁾ Bizottsági közlemény a versenyhatóságok hálózatán belüli együttműködésről (HL C 101., 2004.4.27., 43. o.).

⁽⁴⁾ HL C 101., 2004.4.27., 54. o.; 26. pont.

nyilvánosságra hozatala az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréstől szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 4. cikke értelmében általában még a határozat meghozatala után is veszélyeztetne bizonyos köz- vagy magánérdekeket, például az ellenőrzések és vizsgálatok célját.

41. A Bizottság által az 1/2003/EK rendelet értelmében hozott végleges határozatokat a Szerződés 230. cikkével összhangban a Bíróság felülvizsgálhatja. Ezenkívül a Szerződés 229. cikke és az 1/2003/EK rendelet 31. cikke értelmében az 1/2003/EK rendelet 23. cikke szerint elfogadott, bírságokról rendelkező határozatok tekintetében a Bíróság korlátlan felülvizsgálási jogkörrel rendelkezik.

Az 1/2003/EK rendelet 7. és 23. cikke szerinti (vitarendezési) határozat elfogadásához vezető eljárás áttekintése

I. Szokásos módon folytatott vizsgálat

- A felek érdeklődésüket fejezhetik ki egy esetleges vitarendezéssel kapcsolatban.

II. Felderítő lépések a vitarendezéssel kapcsolatban

- Levél kiküldése valamennyi vállalkozáshoz (és tagállamhoz), amelyben a vitarendezésre tekintettel értesítik őket az eljárás megindításáról szóló határozatról (a 11. cikk (6) bekezdése), és felkérlik őket, hogy fejezzék ki érdeklődésüket a vitarendezéssel kapcsolatban.

III. Kétoldalú vitarendezési megbeszélések

- A lehetséges kifogásokkal, felelősséggel és a bírságok várható mértékével kapcsolatos érvek közlése és kicserélése.
- A lehetséges kifogások, felelősség és bírságok megállapításához felhasznált bizonyítékok közlése.
- Indokolt esetben az aktában található dokumentumok nem bizalmas változatának közlése.

IV. Vitarendezés

- Az – adott esetben közösen képviselt – vállalkozások feltételes vitarendezési beadványainak benyújtása.
- A DG COMP átvételi elismervényt küld ki.

V. Vitarendezés útján létrejött kifogásközlés

- Adott esetben értesítés a vállalkozás vitarendezési beadványát jóváhagyó, egyszerűsített kifogásközlésről.
- A vállalkozás kifogásközlésre adott válasza, amely egyértelműen megerősíti, hogy a kifogásközlés tükrözi a vitarendezési beadványban foglaltakat.

VI. Az 1/2003/EK tanácsi rendelet 7. és 23. cikke szerinti „vitarendezési” határozat

- A tanácsadó bizottság véleményezi az egyszerűsített végleges határozat tervezetét

Amennyiben a biztosok testülete egyetért:

- A végleges határozat elfogadása.

⁽¹⁾ HLL 145., 2001.5.31., 43. o.